

Mijn Duivendrecht – Kloosterstraat – Chr Lagere School

Henk van den Beukel – Kloosterstraat 84 – 1942 tot ± 1960

Geheugenversneller

Al lezend en foto's bekkijkend op www.duivendrechtdestijds.nl merk ik, dat dat allerlei herinneringen weer naar boven brengt. . . . een soort geheugenversneller!

Voor al het mooie verhaal van Fred Kelpin en de herinneringen van anderen triggerden in mijn geheugen lang vergeten dingen. Na eerst wat aanvullingen daarop ben ik nu ook maar eens wat op gaan schrijven.

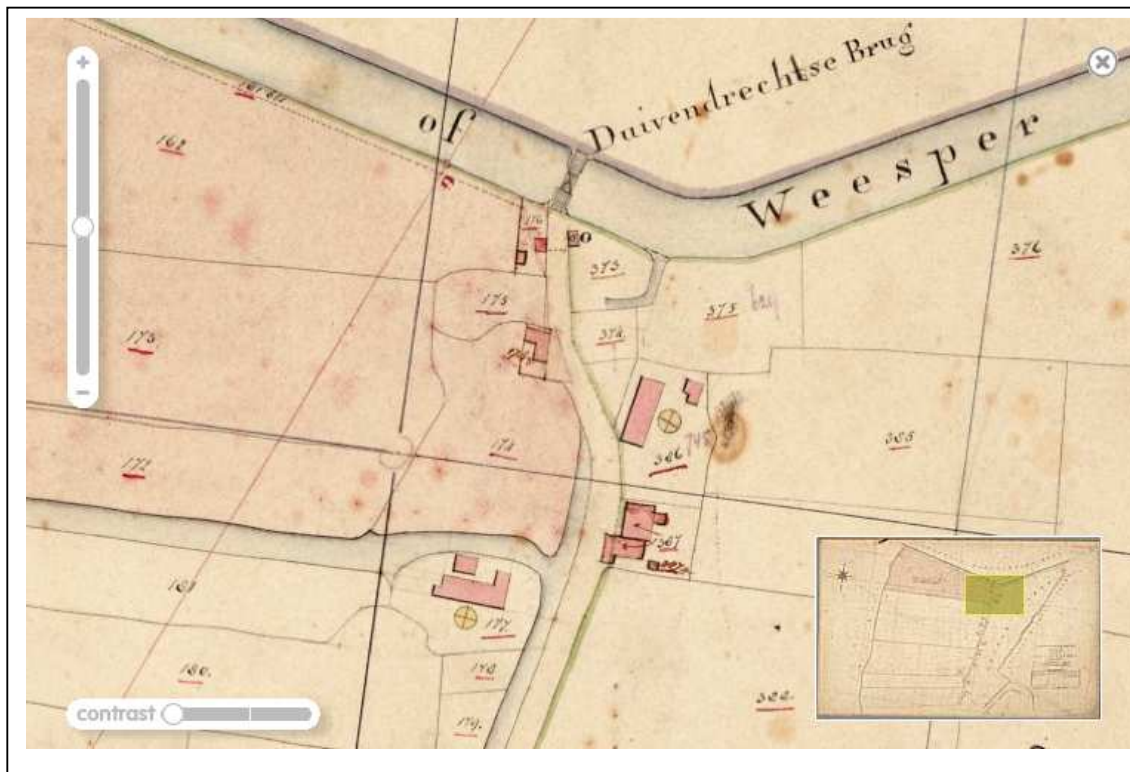
Ik ben in januari 1942 geboren in ons ouderlijk huis, de bovenwoning in de Kloosterstraat 84 en ging in 1959 studeren aan de VU in Amsterdam. Nadat ik ± 1960 in Amsterdam op kamers ging wonen, kwam Duivendrecht meer op afstand, hoewel ik na mijn trouwen van 1967 tm 1974 in Ouderkerk woonde aan de Aert van der Neerweg 9 en tot het overlijden van mijn moeder in 2009 in het Reijgersbosch nog regelmatig in Duivendrecht kwam.

Mijn Duivendrecht

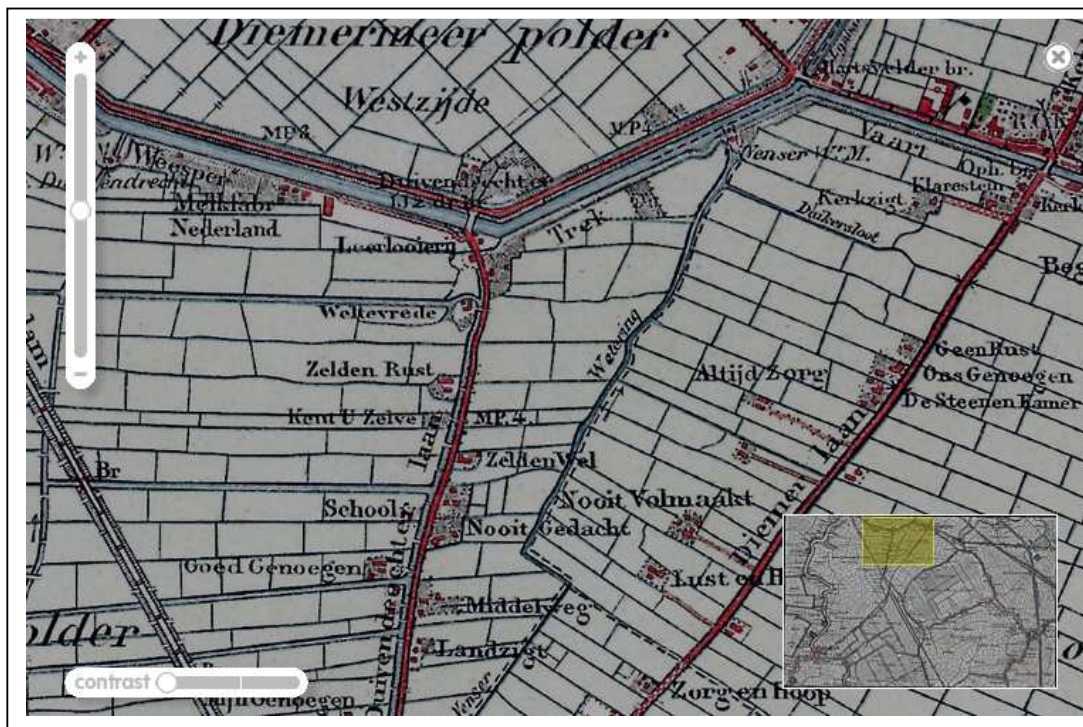
Ik merk ook, dat mijn beleving wat anders is dan van veel andere dorpsgenoten, doordat wij gereformeerd waren en in Diemen kerkten en doordat mijn ouders en grootouders weliswaar van een boerderij, maar niet uit Duivendrecht kwamen. Alle Van den Beukels komen uit het Westland en mijn moeder's familie Sieders uit Hoogeveen of elders uit Drenthe.

Duivendrecht was voor mij vooral "voor in Duivendrecht", zeg van de brug tot de Meidoornstraat en over de brug Betondorp, Diemen en de Watergraafsmeer. "Achter in Duivendrecht" over de spoorwegovergang naar de RK kerk, de winkels daar en nog verder tot het viaduct en de Bijlmer was wat minder bekend voor mij.

Ik laat hieronder enkele afbeeldingen zien van dit gebied van de website www.watwaswaar.nl waarop van allerlei te selecteren plaatsen in Nederland informatie is te vinden van zowel tegenwoordig als vroeger van diezelfde plaats.

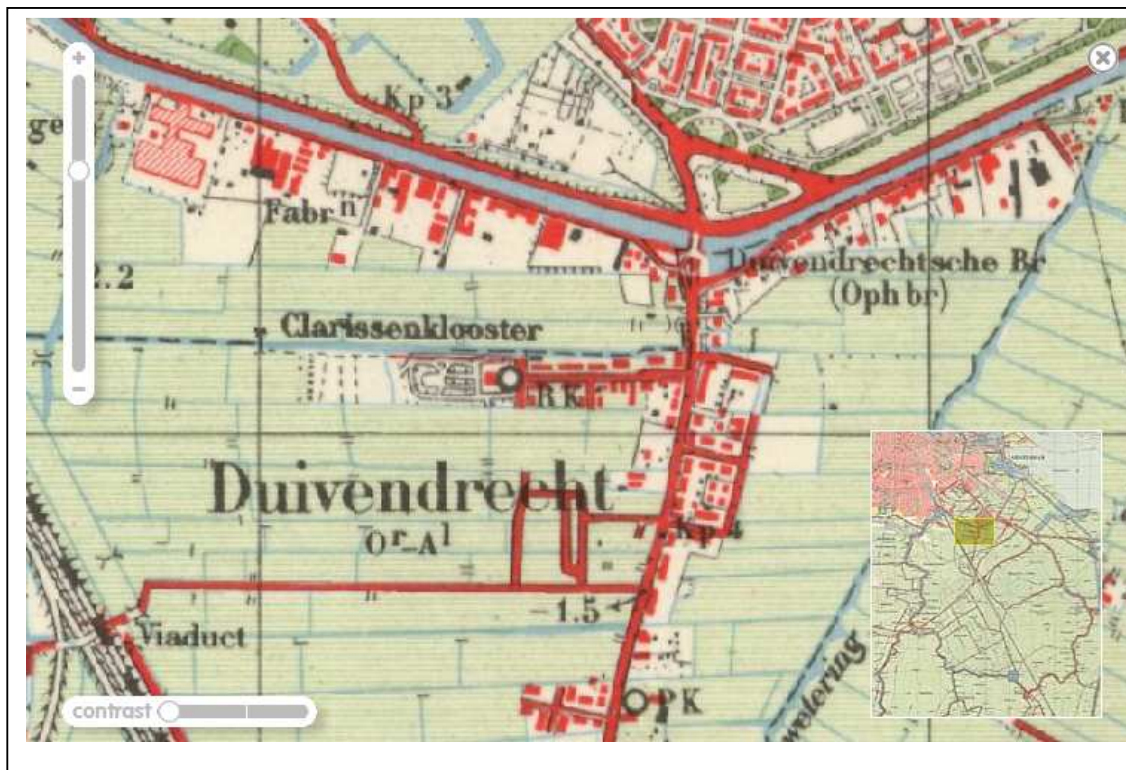

Uit: Kadasterkaart Ouder-Amstel Noord 1811 - 1832

Uit: Kadasterkaart Ouderkerk 1913

En hier de situatie, zoals ik die ken uit de 40-er/ 50-er jaren.
 Onder PK = v.h. Hervormde Kerk / nu Kleine Kerk. De zwarte blokjes rechts aan het eind van de Molenkade was Boekbinderij Kusters naast de fam. Coops.

Uit: Topografische kaart 1949 Amstelveen/ Amsterdam/ Diemen/ Weesp

Toen mijn vader van de boerderij in Delft deze kant op kwam stichtte hij met zijn oudste broer uit Amstelveen, die kort daarna overleed, het bedrijfje Gebr. Van den Beukel CV, Vleesverwerkingsbedrijf Nieuwer-Amstel met een vetsmelterij en vleesproducten. Beide families leefden van dat bedrijf. Zij hadden een ruimte voor vleesverwerking op het slachthuis aan de Amsteldijk bij het begin van de Ouderkerkerlaan in Ouderkerk (formeel Nieuwer-Amstel), net

voorbij de Kruitfabriek en de vetsmelterij was op het abattoir aan de Veelaan in Amsterdam Oost, waar nu het KNSM eiland is bebouwd. Vlak na de oorlog maakten zij toen in Ouderkerk het nieuwe product "kornet bief", dat werd afgekeken van het Amerikaanse corned beef en hij begon daar ook erwten-, groente- en tomatensoep te maken. We hadden toen 2 bestelwagentjes, die enkele dagen in

de week op vaste punten stopten en met een grote bel klingelden, waarop de huisvrouwen met hun pannetjes het huis uitkwamen voor ½ of een hele liter soep, net zoals de melkboer toen de melk nog los uitventte. Zo ging dat vlak na de oorlog. Die soep werd later een korte periode in glas verkocht, maar omdat dat er minder appetijtelijk uitzag daarna in blik: Amstel soep. Mijn vader had een praktische visie op ondernemen: "Alles wat ik lekker vind zullen anderen ook wel lekker vinden". En omdat hij de jam, die mijn moeder altijd maakte erg lekker vond, ging hij op een gegeven moment ook jam maken. . . . en ook kroketten. . . . en nog later allerlei soorten worst in een worstmakerijtje achter één van de 5 slagerijtjes, die hij op een gegeven moment had in Amsterdam.

Daarnaast deed hij in NV G. Lugtigheid & Co in verzekeringen, aanvankelijk alleen slachtveeverzekeringen, maar later ook allerlei andere verzekeringen. Die portefeuille zit nu na alle overnames via ENNIA en AGO ergens in AEGON. Er was een klein kantoorje op de

MORGENOCHTEND

van ± 9.45 - 10.15 uur

komt de **Soep-auto** van het
Vleesverwerkingsbedrijf „Nieuwer-Amstel”

in de
Thérèse Schwartzplein voor No. 4

SOEP met vlees 30 ct per liter

Tomatensoep „ 35 „ „ „

Gemengd Vet f -.80 p. 500 gr.

Rundvet f -.90 „ „ „

Voor zover voorradig:

Cornedbeef	32 ct p. 100 gr.	} minimum stukjes van 200 gr.
Vette varkensworst	28 „ „	
Gekookt varkensvlees	32 „ „	
„ doorregen spek	30 „ „	

Zakje spek om uit te bakken 55 ct p. 250 gr.

Wilt U onze soep langer dan 1 dag bewaren, dan adviseren wij U de soep nog één keer te koken, vlug koud laten worden, koel wegzetten met een niet geheel gesloten deksel.

Vleesverwerkingsbedrijf „Nieuwer-Amstel”
Tel. Amsterdam 52046

hoek Pythagorasstraat/ Linnaeuskade tegenover de gasfabriek vlak bij het Sportfondsenbad en de HEMA aan de Middenweg.

Mede daardoor waren wij minstens zoveel op Amsterdam Oost en Diemen georiënteerd als op Duivendrecht. Maar vooral de kleuterschooltijd en de Lagere Schooltijd deel ik volop met onze Duivendrechtse dorpsgenoten van toen.

De Kloosterstraat

Na hun trouwen in 1939 betrokken mijn ouders het toen nieuwgebouwde bovenhuis in de Kloosterstraat 84, waar toen alleen die kant van de straat nog was bebouwd.

Het was een splinternieuwe straat, die daardoor ook behoorlijk kinderrijk was. Mijn vrienden waren Jaap Langbroek op nr 62 en Bart van der Heide achter in de straat boven het grote gezin van de familie Te Beek. Voor in de straat Coby Dijkstra, de fam Walda, Van Wel, Margot Gehner, Kees Beekhof, garage Hauber, Tetterode, bakker Kwakman, Netty de Jong, Mark en Alex de Boer (hun vader verongelukte op het spoor bij het Zwarte laantje de eerste dag dat hij weer ging werken na de geboorte van Gerie), Hannie Kuiper, Hennie en Victor Kaptein, de families Van der Vegt, Navis, Kraan, Jaap en Willy Langbroek op nr 62 met wie ik en mijn zus Anneke bevriend waren en die naar Wormerveer verhuisden, Vlaszta Kovanda (uit Hongarije gevlucht) en de kinderrijke gezinnen van de families Oor in de Hortensiastraat en Koster in de Kloosterstraat, Lengers, Rietje, Henny en nog een zusje Beukema, mijn zussen Anneke (1940, die nu in Israel woont), Joke (1943) en ik (1942) op nr 84, tegenover ons de met Joke bevriende Finy en haar broers Harry (geëmigreerd naar Australie), Henk en Lennard Veer (vader Bas werkte bij mijn vader), daarboven Kees en zijn zus Margot Hengeveld, René en 2 zussen Irene en Marja Helleman, daaronder de fam. Roeters, naast ons Rob en Loes Veeling (vader werkte bij de Amstel Brouwerij, die dan af en toe met paard en wagen met die grote zware Belsen ervoor wat kratjes bier kwam afleveren), schuin tegenover ons Jaap, Karel en Huub van Sitteren en Rina en Bert Jansen, beneden ons Hans Mook, bevriend met Tonny Zinkstok en boven naast ons Hans, Bob en Henk Haenen, René en Rinie Toorenborg, Elly Klinkenbijn (vader met het grote duivenhok), Ineke en Elly (?) Koekenbier (vader ventte melk met paard en wagen), de familie Touw (oa Han, Everijn en nog een zusje), de 2 broertjes Neering en de familie Piet Nagtegaal, getrouwd met een zus van Jopie van der Ploeg uit de Korenbloemstraat met Hanneke en een zusje en broertje. Ik sla er zeker nog over, maar ben verbaasd hoeveel namen er al schrijvend nog weer naar boven komen.

Nadat de straat was volgebouwd was er volop ruimte om buiten te spelen en met nog nauwelijks auto's ook zonder gevaar voor verkeer. Ook wat verderop bij en achter het postkantoor had je "het riet", dat Fred Kelpin met veel weemoed beschrijft en verder naar achteren veel zand en stenen om ongestoord hutten te bouwen, vuurtje te stoken en aardappels te poffen. Het was een sport om aan afgedankte wielen van een kinderwagen of autoped te komen om de meest fantastische karren te timmeren tm verlichting met een lantaarn met kaars aan toe.

Deze foto's met kindertjes uit de Kloosterstraat zullen waarschijnlijk van rond 1946/47 zijn te oordelen naar Joke met haar pop in het rechter stoeltje en ik in het linker stoeltje op de onderste foto. Het meisje achter met de grote strik is onze zus Anneke. Van de andere kinderen herken ik vaak nog wel de gezichten, maar weet niet altijd de namen. Het meisje rechts met de grote strik is Hanny Kuiper, die voor in de straat woonde op nummer 36 (buurmeisje van Netty de Jonge). De jongen links met de 2 knopen op zijn borst is er een van Griffioen. Het meisje linksonder en het meisje naast Hanny Kuiper zijn twee zusjes van Wil Te Beek (resp. Netty en Kitty), die naast mij met zijn buik vol knopen staat. Achter Wil staat Hans van Wel, die voor in de Kloosterstraat woonde op nr.8 in het blokje tussen de Rijksstraatweg en de "flat" waar Bekema woonde. Het halve hoofd achter Griffioen is Jaap Langbroek, mijn vriendje, zoon van de politiemann, op nr.62. Van de anderen willen de namen mij niet te binnen schieten.

De Hortensiastraat liep dood na ca 100 m met een rood wit hek, waarachter een sloot en de weilanden (waar nu de Begoniastraat is). Dat is pas veel later volgebouwd. In de Hortensiastraat woonde ook de doofstomme schoenmaker Kaiser, die met zijn projector op verjaardagen echte films vertoonde van de Dikke en de Dunne, Charly Chaplin en andere mooie films, die hij dan huurde. De met TV, video's, DVD's en digitale camera's opgegroeide generaties van nu kunnen zich niet voorstellen hoeveel plezier wij daaraan beleefden in een tijd, dat "bewegende film" nog bijzonder was. Ook als op school het donker werd gemaakt met de gordijnen en er soms een film werd gedraaid was het feest.

Door die straat kwam vrijdags met zijn doordringende roep de in Volendammer kleren gestoken visboer met in een lade aan de voorkant van zijn bakfiets nog levende kronkelende aal met heel intrigerend vaak nog een haakje in de bek. Zo'n haakje was een trofee voor mij, dat ik gebruikte voor mijn eigengemaakte hengel. Hij stalde zijn kar in een garage in Betondorp op de Brink. Andere opvallende figuren waren de slingerende wasbaas uit de Korenbloemstraat met zijn zware bril en grote mand voor op zijn transportfiets en de "de spiritusdrinker", die af en toe ladderzat door de straat kwam om te bedelen bij het klooster. En "Arie Bombarie", die met de groentewagen van Van der Kooij – later zelf het bedrijf voortgezet – vrolijk luidruchtig zijn klanten bediende.

Zicht op het land van boer Vrolijk achter de Kloosterstraat – Nu de A10

Je kon aan het eind van de straat over een paadje rechts tussen het klooster en langs de sloot een heel eind de weilanden in wandelen tot aan de spoordijk toe. Op dezelfde manier kon je 's winters door al die slootjes hele eind de weilanden in schaatsen, achterom tot naar de Korenbloemstraat en de brede sloot bij Beem, of onder het spoor door nog verder naar achteren de weilanden in. Je vond het bijzonder als je onder de spoorbrug een passerende trein over je hoofd heen hoorde denderen en

bij het schaatsen moest je onder de brug uitkijken voor wakken, omdat het daar minder vroom. Een andere geliefde plek was de Venser onderaan de watermolen.
's Zomers ving je salamanders en stekelbaarsjes of kikkerdril in de slootjes van het land van boer Vrolijk, waar in de lente de koeien met dolle sprongen uit de winterse stal weer de wei in kwamen.

Moeder met Joke, Henk en Anneke bij de Venser molen

Op het plein voor het klooster werden wel fietswedstrijden gehouden door een groot aantal rondes rond de rozenperken te spurten.

Net over de brug lagen langs de Weesperzijde links in de diepte volkstuintjes. 's Winters kon je daar met je slee fantastisch van die helling naar beneden roetsjen.

De oorlogstijd – Tante Buny ¹⁾

In ons gezin is het onderduiken van Tante Buny, zoals wij als kleine kinderen haar naam verbasterden, een ingrijpend gebeuren geweest. Mijn zus Anneke is bijv na de oorlog in een kibbutz gaan werken en daar vervolgens gebleven, getrouwd met een Spaanse priester, mijn zwager Pau Figueras, die daar archeologie en de geschiedenis van het vroege Christendom studeerde, waarna zij 5 zonen kregen, die deels daar en in Finland en Londen wonen.

Mijn vader had zijn bedrijf sinds 1937 op het abattoir in Amsterdam, waar in die tijd veel vleesgrossiers en andere mensen met een Joodse achtergrond werkten. Hij had in die werkomgeving met veel Amsterdams-Jiddische gein veel goede vrienden en door zijn werk op het abattoir ook veel te maken met Salomon Zeligman.

In 1942 werd aan de Joden de toegang tot het abattoir geweigerd. Wij hebben in de oorlogstijd geen gebrek aan vlees gehad en mijn ouders konden Joodse vrienden helpen met vlees.

¹⁾ Dit verhaal heeft al eerder in Oud-Duivendrechtse Saecken aandacht gekregen.

In de oorlogsjaren stonden honderden mensen bij het abattoir in de rij om vlees te kopen en bovendien kregen de mensen een dubbele portie op hun distributiebonnen.

Eind 1942/begin 1943 hielden de Duitsers razzia's en veel Joden werden gedeporteerd naar de vernietigingskampen. Zo werd ook Salomon Zaligman uit zijn huis gehaald en Vroukje Zaligman – Dwinger heeft nooit meer iets van haar man vernomen. Hij is met meerdere familieleden in 1942 in Auschwitz vermoord.

Op een dinsdagmorgen in april 1943 belde Vroukje op naar mijn vader en vertelde dat zij zich vóór 4 uur 's middags voor deportatie moest melden op de Polderweg in Oost.

Zij vroeg hem of hij nog even langs wilde komen om haar nog een keer te groeten.

Hij ging meteen en toen hij bij haar aankwam in de Krügerstraat 17 stond zij al klaar voor vertrek: twee koffers, rugzak op en natuurlijk ook de jodenster. Graag had hij haar een uitweg uit deze situatie geboden, maar dat was heel moeilijk. Thuis had hij een jong gezin. Mijn oudste zus Anneke was 2½, ik was 1½ jaar en mijn moeder was 4 mnd in verwachting van mijn jongste zus Joke.

Als afscheid drukte mijn vader de hand van Vroukje en wenste haar sterkte toe voor de komende tijd. Vroukje barstte in snikken uit. Haar tranen grepen hem zo aan, dat hij als man zijn tranen ook niet kon bedwingen en zei: “Doe de rugzak af. Laat de koffers maar staan. Haal de ster van je mantel. Stap op tramlijn 9 en ga naar mijn huis in de Kloosterstraat .....”.

Zo stond zij beneden aan de trap toen mijn moeder de voordeur opentrok. Met hulp heeft mijn vader haar aan een vals persoonsbewijs kunnen helpen met de naam Cornelia Buning. Wij verbasterden dat al snel tot 'tante Buny'.

Vroukje's koffers en rugzak werden opgehaald door de 19-jarige Taaf van der Ploeg, bevriend met ons gezin en vooral ook met Riek van Doorn, die ook al bij ons in huis was. Zij was wat verzwakt en was bij ons in huis om aan te sterken. Zij en Taaf waren praktisch verloofd. Helaas is Taaf Van der Ploeg uit de Korenbloemstraat later samen met 4 andere verzetsmensen opgepakt toen hun overval op een bonnenkantoor verraden bleek en in juli 1944 in Vught gefusilleerd. Zijn naam staat zowel op het gedenkmoment in Duivendrecht als op het monument met alle namen van gefusilleerden op de fusilladeplaats in Vught, waar ik woon.

Gezien de overvolle gezinssituatie op het bovenhuis werd geprobeerd een ander adres voor Vroukje te zoeken en dat lukte bij een bakker in Doorn. Maar dat duurde niet lang want op een morgen stond Vroukje weer voor de deur. De Duitsers hadden Doorn uitgekamd en Vroukje had net kans gezien te ontvluchten. Naar een nieuw adres voor Vroukje werd niet meer gezocht. Zij bleef in de Kloosterstraat. Het werd hongerwinter.

De buurman, de man van Meta Haenen (nr.88), was weggevoerd als krijgsgevangene naar Duitsland. Omdat zij bang was en om stookkosten te besparen trok Meta bij ons op nr.84 in huis. Gelukkig beschikten wij over vlees en mijn moeder en buurvrouw Meta gingen samen op de fiets de boer op om melk en groenten te bemachtigen.

Tante Buny zorgde thuis voor de vijf kinderen.

In die hongerwinter kwam een bevel in de brievenbus om dekens en warme kleding af te staan voor de Duitse troepen in Duitsland. Wat er aan kleding en dekens verborgen kon worden ging onder de vloer. Daags daarna kwamen de Duitsers langs om huiszoeking te doen.

Ik kan mij dat nog herinneren, waarschijnlijk door de angst en spanning die dat teweeg bracht. De Duitsers keken naar al die matrassen op de grond en waren zo onder de indruk van de 5 jonge kinderen dat zij weer snel vertrokken.

En tante Buny? Die wist zich geen raad toen ze de Duitsers zagen komen huis na huis. "Wat moet ik nu?". Mijn vader zei: "Doe jij de afwas maar in de keuken. Jij bent mijn tante".

De bevrijding kwam op 5 mei 1945. Mijn vader ging kijken naar de intocht van de Canadezen. Ik kan mij als 3-jarige op de arm van mijn vader nog heel goed het geratel van de Canadese carriers met rupsbanden herinneren over de kinderkopjes op de Weesperzijde tussen Diemen langs de

Duivendrechtse brug richting Berlagebrug in Amsterdam.

Met zijn allen, ook Vroukje, werden de Canadezen toegewuifd. Beelden van dat gebeuren van foto's, die ooit op het Waterlooplein opdoken, heb ik op internet gezet op

www.olyphant.n.WOIIDuivendrecht

Na de oorlog ging Vroukje, ofwel tante Buny, weer op zichzelf wonen in Amsterdam.

Vroukje Dwinger werd geboren op 11 augustus 1894 in Leeuwarden, trouwde Salomon Zaligmaker, en is overleden op 9 oktober 1972 in Amsterdam en begraven op de Joodse begraafplaats in Muiderberg.

In 2007 heeft mijn moeder het uitreiken van de Yad Vashem onderscheiding nog mee mogen maken in 't Reijgersbosch

Mijn schooltijd

Dat was eerst de kleuterschool met Juf Toos en daarna de Lagere School met Juffrouw Bruinisse in de 1^e klas en later de juffrouwen Van Ee, Pronk en de meesters Molenaar, Folkertsma, Grimme en Den Ouden.

Kleuterschooltijd

Ik was niet zo'n liefhebber van school en heb vreselijk tegengesparteld toen ik voor het eerst naar de kleuterschool moest en wel zo hevig, dat mijn moeder het na een paar keer tevergeefs proberen maar opgaf. Ik wilde mijn vrijheid niet opgeven en het liefst gewoon buiten blijven spelen. Pas het volgende jaar toen mijn jongere zusje Joke ook naar school ging sprak het mij kennelijk wel aan om als haar grote broer samen met haar toen wel naar school te gaan.

Oud Valkeveen

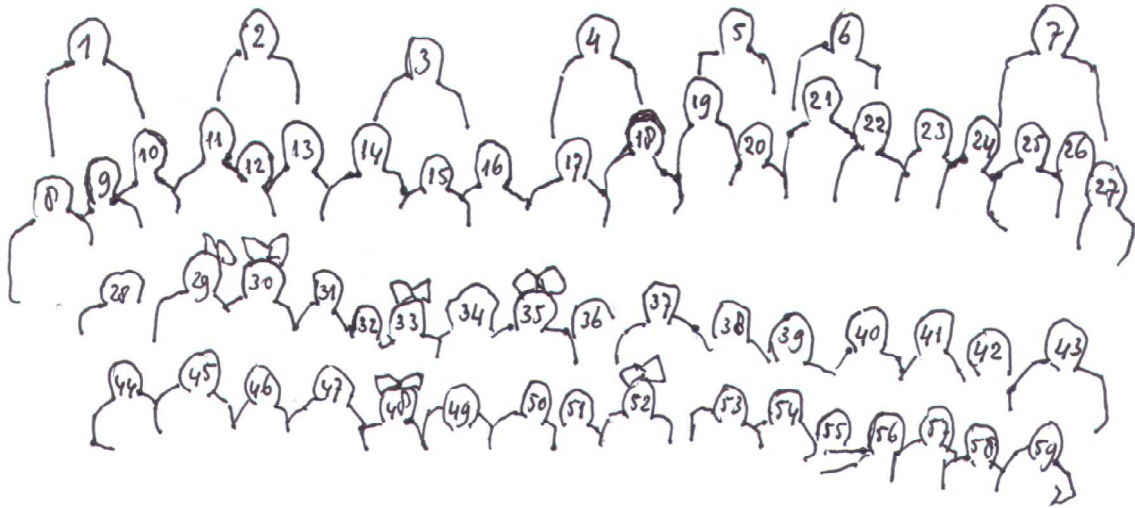
Van het schoolreisje naar Oud Valkeveen heb ik nog onderstaande foto.

Bij de foto van Jan van der Kooij van het uitje naar Oud Valkeveen

Ik heb een nieuwe nummering gemaakt en namen van herkende personen toegevoegd, terwijl ik mijzelf zie staan waar Jan zich dacht. Naar mijn indruk staat hij op nr 20.

Volwassenen	Achterste rij	Middelste rij	Voorste rij
1. ....?.....,	8. ....?.....,	28. Tineke Metzlar,	44. Carla Bossenbroek,
2. Clarie Bossenbroek	9. ....?.....,	29. Finy Veer, bevriend met	45. ....?.....,
3. Mevr Van Dijk uit de Meidoornstraat	10. Hans Smalchenmeijer	30. Joke van den Beukel,	46. ....?.....,
4. tante Greet Sluimers, 1 dag per week hulp in de huishouding bij familie Van der Kooij	11. Frans Diepgrond,	31. ....?.....,	47. Greetje van Dijk (?),
5. ....?.....,	12. Chris Holster,	32. ....?.....,	48. Beppy Verhoef (?),
6. Greetje Kraan,	13. Wim (?) Hauber,	33. Willy Geldermans,	49. ....?.....,
7. May den Uyl, nicht van Joop den Uyl	14. ....?.....,	34. Kitty van der Molen,	50. ....?.....,
	15. ....?.....,	35. ....?.....,	51. ....?.....,
	16. Daan Schuttel,	36. ....?.....,	52. Dicky Rooseboom,
	17. Wil van Schaik,	37. ....?.....,	53. Rina Roos,
	18. Henk van den Beukel,	38. Anky Wichers (?),	54. ....?.....,
	19. Frans Burgers,	39. ....?.....,	55. Margot Gehner,
	20. Jan van der Kooij,	40. ....?.....,	56. ....?.....,
	21. Eddy Frank,	41. ....?.....,	57. ....?.....,
	22. Daan Coops,	42. ....?.....,	58. ....?.....,
	23. Frits van Zeeben,	43. ....?.....	59. Jan van der Linde.
	24. Tom Waaldijk (?),		
	25. Bas van Wijk (?),		
	26. Co van Willigen,		
	27. ....?.....,		

Wie weet dit verder aan te vullen?

Matrozenpak

Op de klassefoto van Juf Toos roept het matrozenpakje van Jan van der Kooij (ik dacht even dat ik het was, omdat ik mijn vriendje Jaap Langbroek rechts op schoot meende te herkennen) in het midden bij mij weer herinneringen op. Dat was de trots van mijn moeder en daar hoorde ook nog een vilten matrozenbaret met lintjes bij. Die moet ergens op de Veluwe langs de spoorbaan terecht gekomen zijn toen wij daar met de trein langs kwamen ivm familiebezoek in Hoogeveen. Omdat mijn zus Anneke nogal graag aan een ander kon zitten had zij op een gegeven moment die baret te pakken, die bij het plagerig rondzwaaien en buiten mijn bereik houden plotseling tot grote schrik door het open raam naar buiten verdween. Dat was nog zo'n ouderwetse trein met schuiframen, die je met een leren riem omhoog trok en vast zette en met houten banken

Lagere School tijd

Uit mijn Lagere School tijd komen de volgende herinneringen op.

De kachels

Dat waren van die grote ronde plaatstalen kachels in de hoek met een pijp recht naar boven, die gestookt werden met turf en kolen uit het kolenhok aan het eind van de gang.

In de vakantie werden zij met kachel zwart geverfd en dan was het soms feest als ze de eerste keer weer werden aangestoken met soms een hoop stank en rook tot gevolg tot die nieuwe verf weer goed ingebrand was.

“Stam + t”

Meester Grimme tekende en krabbelde dat het een lust was.

Als een lesje in je schrift zonder fouten was kreeg je dat terug met een 10 en een sierlijk vlaggetje erbij getekend waar je dan trots op was.

Maar ook bij zijn lessen werd er veel op het bord gekrabbeld.

Zo heb ik “stam + t” uit de Nederlandse les mijn hele leven onthouden, omdat hij dan “stam” op het bord schreef en daarachter een plusteken en een mooi theepotje.

Televisie

Toen de TV zijn intrede deed hadden nog maar weinig mensen zo'n toestel en was je blij als je ergens bij iemand mocht kijken.

Ik herinner mij nog goed hoe je onderweg van school naar huis voor het raam bij Vuurmans geboeid naar de TV kon kijken, die daar in de etalage stond.

Ook bofte ik toen ik na mijn roodvonk moest aansterken onder de hoogtezon bij Mevr Enzlin, die aan de Rijksstraatweg in het blok woonde bij het postkantoortje. Zij had er een! En 's woensdags zat de hele kamer 's middags dan vol met kinderen op de grond rond dat toestel TV te kijken.

Prikkaarten

Er waren af en toe acties om geld in te zamelen voor een goed doel. Een methode daarvoor was om mensen in prikkaarten één of meer vakjes met cijfertjes van 5 cent, een dubbeltje of een kwartje door te laten prikken. En veel mensen kon je aanklampen in de files van het doorgaand verkeer Utrecht-Amsterdam op de Rijksstraatweg, die een hele tijd stonden te wachten als de brug open ging.

Bijverdienen

Waar andere jongens op de golflinks golfballetjes zochten of wel als caddy hielpen hielp ik Teus Verkaik 's woensdags zijn reclamefolders rond te brengen voor een kwartje. En met dat zakgeld kocht ik dan bijv met moederdag bij Lesto in de Berkenstraat iets moois (in mijn kinderogen van toen, maar wat later – ondanks de emotionele waarde - toch prullaria bleken te zijn).